

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg lyttede selvfølgelig med interesse til ministerens besvarelse af det her beslutningsforslag.

Der er da taget mange initiativer, det vil jeg også godt anerkende, og nogle er taget i samarbejde med Folketingets partier i relation til satspuljeforhandlingerne osv. Men hvad er det helt principielt, regeringen har imod de tre pinde i Kristendemokraternes beslutningsforslag, ud over at man selvfølgelig kan få en ressourcemæssig diskussion, og at der er gennemført en lovgivning, som man så ikke er villig til at følge op i praksis, sådan som Strafferetsplejeudvalget i øvrigt anbefalede at man gjorde, før loven blev vedtaget sidste år?

Hvad er det helt principielt, man ikke kan støtte i det beslutningsforslag, der er fremsat?

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er som sådan ikke noget, jeg direkte har imod det, der fremgår af beslutningsforslaget, men mit svar er, at jeg synes, vi har taget fat på det og netop følger op på de tre punkter, som fremgår af beslutningsforslaget.

Tager vi ønsket om tilbud om konkret hjælp og om rådgivning og beskyttelse til ofre for vold i hjemmet, så er der en række initiativer – jeg nævnte mange af dem – der netop går på rådgivning og hjælp som initiativer, der indgår i den nuværende handlingsplan.

Der er tilbuddet om behandling af personer, der er bortvist ifølge lov om bortvisning osv. Der er behandlingstilbuddene, som jeg netop også har særlig meget fokus på, fordi jeg synes, det er det, der i den grad bringer os videre, og som forebygger på området. Og så er der forslaget om flere botilbud til personer, hvor jeg jo understregede, at jeg faktisk synes, at muligheden er der; der er plads på forsorgshjemmene, og dermed er det også dækket ind.

Så jeg har ikke noget imod de områder, der bliver peget på i beslutningsforslaget, jeg synes bare, at regeringen rent faktisk har taget en række tiltag på området og faktisk følger dem op.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare være sikker på, at jeg har forstået ministeren helt korrekt.

I modstrid med de anbefalinger, der ligger fra dem, der har forstand på det her, om, at det er

vigtigt, at der er nogle gode tilbud, når mændene er blevet bortvist, netop for at forebygge, at de går tilbage og begynder at slå igen, så er ministerens svar, at de skal ind på herbergerne rundt omkring, og så skal de få sig en seng der. Er det det tilbud, som ministeren har? Det er mit ene spørgsmål.

Mit andet spørgsmål drejer sig om børnene. Så vidt jeg hørte ministerens tale og de svar, der hidtil er givet, så har der ikke været ét ord om børnene. Det har været en hård kamp at få fokus på børnene i forhold til krisecentrene. Når nu man går over til, at fremover skal kvinder og børn blive i lejligheden, hvad vi jo også har støttet, er der så overhovedet ingen tilbud til de børn, ingen, der skal tage sig af de børn, som kan være i dyb krise, og hvor moren er i dyb krise og ikke har overskuddet til at tage sig af dem?

Har ministeren ikke et eneste bud på, hvem der egentlig skal sørge for børnene?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har absolut fokus på børnene, for jeg synes, det er nok så vigtigt at huske på, at der faktisk er omkring 29.000 børn, der oplever den her vold – typisk, at faren slår moren. Der er 40.000 kvinder, der bliver slået af deres partner, og der er 69.000 kvinder, der bliver udsat for vold. Så det er jo nogle ret barske tal.

Jeg er meget optaget af, at vi også har øje for børnene, og det indgår jo også, bl.a. i behandlingstilbuddet Dialog mod vold, hvor man ser på hele familien og på, hvordan familien kommer videre.

Som jeg var inde på i mit indlæg, er der jo også en erkendelse af, at man også er nødt til at hjælpe offeret videre; kvinden bliver også nødt til at have et tilbud om behandling for at kunne komme videre med sit liv og dermed jo også få det til at fungere sammen med børnene.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men igen: Manden bliver smidt ud af sit hjem, og han skal gå hen på et herberg med stor risiko for, at der ikke er nogen, der tager sig af ham, og man risikerer så, at han vender tilbage til hjemmet. I hvert fald er der ikke noget arbejde, der går i gang med at prøve at tage sig af ham, for at han kommer i noget behandling med det samme.

Det kan være, hvis han på et tidspunkt bliver dømt og får en dom for vold, at der sker noget,